

Voorwoord

Ik denk dat deze teksten niet goed tot hun recht komen als je ze gewoon doorleest. Het waagt een poging om weer te geven wat we met de kring uit een bijbeltekst gehaald hebben. Om echt iets te leren, om echt te weten wat God in zijn bijbel bedoelt en om het echt ten volle tot je door te laten dringen, moet je de bijbelteksten zelf lezen. Laat dit maar een paar suggesties zijn in welke richting je het zou kunnen zoeken en bestudeer de bijbelteksten. Lees ze en lees ze over, denk erover na en bid God om wijsheid. Ik hoop dat het dan een enorme zegen voor je zal zijn.

Exodus

Het volk is in Egypte en wordt onderdrukt. Mozes wordt geboren en verborgen uit angst dat de Egyptenaren het kindje zullen vermoorden. Het wordt gevonden door de prinses en groeit op aan het hof van Farao. Als Mozes groot is, slaat hij een Egyptenaar neer en vlucht vervolgens naar Midjan en komt bij de priester Jetro. Mozes wordt door God geroepen bij de brandende braamstruik. God geeft hem allerlei tekenen, maar toch wil Mozes niet. Als slappe smoes gebruikt hij het argument dat hij niet goed kan praten. God zegt dan: "Wie heeft de mens een mond gegeven?" Mozes vraagt of God geen ander kan sturen. Dan wordt God boos, maar geeft wel Aäron, die een prater is. Mozes is goed toegerust voor zijn taak. Hij heeft eerst een tijd aan het hof gewerkt en heeft daarna een tijd in de woestijn gewoond dus kent de omgeving waar hij de komende tijd zal zijn.

God belooft het volk te verlossen van de slavernij en naar het beloofde land te brengen. God gaat deze belofte uitvoeren met Mozes en Aäron als leiders. Ze vragen aan farao of het volk mag gaan. God verhardt het hart van Farao zodat de Egyptenaren zullen weten dat Here God is. Er komen plagen. Farao geeft steeds meer toe, maar dan toch niet helemaal. Het zou gezichtsverlies betekenen als hij zich zou overgeven aan de Israëlieten, aan God. We zien dat Mozes telkens vertrouwt op God. Als er problemen zijn, stapt Mozes naar God en God helpt hem. Aangekomen bij hoofdstuk 12 zijn er al negen plagen geweest. Het valt op dat de Egyptische tovenaars de wonderen met de staf en de eerste plagen ook kunnen. Pas bij de derde plaag, muggen, kunnen ze het niet en zeggen ook de tovenaars: "Dit is Gods vinger."

God kondigde aan dat Hij alle eerstgeborenen van de Egyptenaren zal doden. Dan zal Farao de Israëlieten het land uit zetten. Als ze gouden en zilveren voorwerpen aan hun burens vragen, zullen ze die zelfs mee krijgen.

Parallellen met het nieuwe testament

Het blijkt dat heel veel dingen van het leven in Egypte en de uittocht te vergelijken zijn met het nieuwe testament, met het leven als Christen. Het leven in Egypte is als het leven van een niet-christen. Vergelijk de onderdrukking en de slavernij met de slavernij van zonde. God is vervolgens degene die bevrijdt van de slavernij, van de zonde.

Hoofdstuk 12

Stuk voor stuk blijken er overeenkomsten te zijn met het nieuwe testament.

Er staat in hoofdstuk 12: "Deze maand zal de eerste van de maanden zijn." Het is het begin van een nieuw tijdperk. Zo is ook een bekering als een begin van een nieuw leven.

Ze moeten een schaap of geit nemen en het bloed aan de deurposten strijken. Hierdoor laten ze ook openlijk zien dat ze geloven. Het bloed redt ze van de dood. Later redt het bloed van Jezus van de dood. Hij is het offer. Nu eten ze het pascha ter gedachtenis, later wordt dit het avondmaal. Het lam moest op het vuur geroosterd worden. Christus moest allerlei pijn ondergaan. Het moet een gaaf lam zijn. Jezus was ook zonder zonde, gaaf. Het lam werd gegeten. Het brengt niet alleen redding door het bloed, je moet het helemaal tot je nemen. We moeten van hem leren, tot voeding nemen. En niet een beetje, nee, helemaal. De Israëlieten moesten klaar zijn om Egypte te verlaten. Wij moeten klaar zijn om de wereld te verlaten, klaar om alles van je oude leven achter te laten. Volledig Jezus, en niets van het oude leven. God wil dat we ons volledig overgeven aan Hem, dat we Egypte, ons oude leven volledig achter laten en met Hem verder gaan. Hij sluit geen compromis.

's Nachts gaat er een engel langs die alle eerstgeborenen van de Egyptenaren doodt. De Farao stuurt de Israëlieten weg. Als je Christen wordt, als je het bloed van Jezus accepteert (aan je deurpost strijkt), dan heeft de satan niks meer over je te zeggen. Hij stuurt je weg! Je mag dan niet eens bij hem blijven. Alleen besnedenen mogen van het pascha eten. Later is Jezus' verlossing alleen voor de gelovigen. Paulus noemt hen wel eens de besnedenen van hart. Geen been van het paaslam mag gebroken worden. Ook van Jezus is er geen been gebroken.

Stuk voor stuk zijn dit overeenkomsten met het Nieuwe Testament. Het is nu wel duidelijk dat de uittocht symbool staat voor een bekering. Dan zal de woestijnreis het begin van het leven als Christen zijn en het beloofde land zal symbool staan voor hoe God het leven als Christen eigenlijk bedoeld heeft, waar het naar toe moet.

Hoofdstuk 13

In hoofdstuk 13 wordt verteld dat alle eerstgeborenen van de mensen en de dieren God toebehoren. In Egypte heeft God de eerstgeborenen mensen en dieren gedood. Die van Israël heeft Hij gespaard, maar ze behoren hem wel toe. De eerstgeborenen zonen moeten gelost worden. Vergelijk het met 1 Korintiërs 6:20. We zijn vrijgekocht door Jezus. We behoren hem toe. We zijn zijn eigendom. Er moest een offer gebracht worden voor elke eerstgeborene. Jezus heeft een offer gebracht om ons vrij te kopen.

In Exodus 4:20 staat dat Israël Gods eerstgeborenen zoon is. God eiste van de Egyptenaren en van de Israëlieten ook hun eerstgeborenen zonen. Wij, de andere volken zijn nu ook God zonen. God heeft nu vele zonen. Jezus gaf zich voor alle mensen. Nu zijn dus niet alleen de eerstgeborenen meer Gods eigendom, maar iedereen.

God leidde het volk in een wolkkolom en in een vuurkolom. Na je bekering leidt God je. Volg hem.

Het pascha moet herdacht worden in Israël. Het is belangrijk dat Jezus' offer herdacht wordt en dat het aan de kinderen verteld wordt.

Hoofdstuk 14

Farao achtervolgt de Israëlieten. De Israëlieten worden bang en beginnen te zeuren. God redt ze en verslaat Farao definitief in de zee. Vers 14 zegt: "De Here zal strijden en gij zult stil zijn." Satan wil een pas bekeerde terug. Je moet dan niet bang zijn, maar weet dat God de satan verslaat. De doop is het teken van afscheiding tussen het oude en het nieuwe leven. Satan wordt daarin absoluut verslagen. God strijdt voor je, dat hoef je zelf niet te doen.

Satan is dus overwonnen door God. God strijdt voor zijn mensen. Ook tegen Amalek. Probeer het dus niet zelf te doen. De strijd is al gewonnen. Met de doop is je zondige ik weg. Gewoon doen wat God zegt. Dat is wat Hij wil. Hij strijdt voor ons. Vertrouw op Hem. De Israëlieten zagen geen uitweg. God gelukkig wel.

Het water in Mara was bitter. In je leven als Christen word je soms op de proef gesteld. Ga naar God. Later kom je weer in een oase als in Elim. Beproevingen gebeuren gewoon. Vraag je niet af waarom, zorg dat je er goed op reageert.

Hoofdstuk 16

God geeft manna. Het volk moest vertrouwen dat het er elke dag is. God zorgt zo goed voor het volk en het volk vertrouwt maar niet. Het manna is als brood. God geeft de bijbel, voor elke dag. Elke ochtend moet het gegeten worden. Niet alleen verzameld en bewaren, maar gegeten. Je moet de bijbel ook toepassen.

Hoofdstuk 17

Het water komt uit de rots. God geeft dingen op plaatsen en manieren die je niet verwacht.

God strijdt tegen Amalek. Ja, het zijn wel de zwaarden en de handen van de Israëlieten, maar de overwinning wordt door God gegeven en door Hem alleen. Als je dus worstelt, strijdt, weet dan dat je op God mag vertrouwen. Doe het niet uit eigen kracht. Dan lukt het niet. God wil voor ons strijden.